

ФІНАНСОВА ПОЛІТИКА ЯК ОСНОВА УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ПІДПРИЄМСТВ

***ВЛАДІМІРОВА І.В., ТКАЧУК В.В., СТУДЕНТИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Підвищення ефективності формування та використання фінансових ресурсів підприємства не можливе без цілеспрямованої системи управління цими процесами. Особливостями фінансового забезпечення сільськогосподарського виробництва в сучасних умовах є нестача фінансових ресурсів у багатьох підприємств, бар'єри доступу до кредитних ресурсів, недосконалість державної фінансової політики [5]. Аналіз доводить, що значна частина сільськогосподарських підприємств наразі не має організованої системи сучасного фінансового менеджменту [8].

Ринкові умови, які дуже динамічні, вимагають певного та чіткого уявлення про перспективи й результати прийнятих фінансових рішень, детального обґрунтування мети та завдань виробничо-фінансової діяльності, а також способів їх досягнення. Формування фінансової політики – це універсальний інструмент передбачення майбутнього, що сприяє мінімізації ризиків бізнесу та мотивації працівників. Тому з поглибленням ринкових відносин її важливість для забезпечення ефективної діяльності підприємств не зменшується, а навпаки, зростає.

Що стосується основ фінансової політики підприємства, то проблеми їх формування та реалізації досліджувала низка відомих вчених, з проміж них варто виділити І. Бланка, В. Борисову, О. Гудзь, О. Правдюка, П. Стецюка, А. Чупіса та інших. У наукових публікаціях фінансову політику визначають або як форму реалізації фінансової стратегії підприємства, або як складову частину його економічної політики, що виражає сукупність заходів щодо організації і використання фінансових ресурсів [1, 7].

У наш час фінансова політика на рівні підприємства вважається складною й актуальною проблемою.

Мета фінансової політики нерозривно пов'язана із стратегією підприємства і реалізується з нею в єдиному комплексі. У фінансовому менеджменті найчастіше виділяють сім основних моделей головної

---

* Науковий керівник – Малій О.Г., к.е.н., доцент

цільової функції підприємства і його підсистем, що управляють [1, 2]:

- максимізація прибутку;
- мінімізація трансакційних витрат;
- максимізація обсягу реалізації продукції;
- максимізація темпів зростання підприємства;
- забезпечення конкурентних переваг;
- максимізація доданої вартості;
- максимізація ринкової вартості підприємства.

Цільова орієнтація підприємства на максимізацію прибутку не завжди забезпечує високі темпи його розвитку, оскільки генерація високого прибутку може бути пов'язана з великими витратами, що іноді перевищують доходи, і високими ризиками, що зумовлюють зниження фінансової стійкості й загрозу банкрутства. У той же час, максимізація обсягів реалізації продукції не враховує взаємозв'язок доходів і витрат, важко прогнозована, оскільки залежить від зовнішнього чинника – споживчого попиту, який є функцією ринку. Найбільш прийнятною з відомих цільових функцій підприємства, як показує практика, виступає максимізація його ринкової вартості [3].

Фінансова політика – найбільш важливий складовий елемент загальної політики розвитку підприємства, яка включає також інвестиційну політику, інноваційну, виробничу, кадрову, маркетингову й інші.

Головною метою фінансової політики та створення підприємства в цілому, є забезпечення максимізації добробуту власників підприємства в поточному і перспективному періоді. Як правило, ця мета отримує конкретне вираження в забезпеченні максимізації ринкової вартості підприємства, що неможливо без ефективного використання фінансових ресурсів та побудови гармонійних фінансових стосунків, як на підприємствах, так і з контрагентами та державою [2, 8].

Основними завданнями для реалізації мети у контурі фінансової політики при здійсненні пошуку гармонійного співвідношення між стратегічними завданнями є:

- максимізація прибутку;
- забезпечення фінансової стійкості.

Розвиток першого стратегічного напрямку дозволяє власникам отримувати дохід на вкладений капітал, другий – забезпечує підприємству стабільність і безпеку, і відноситься певним чином до контролю ризику.

Фінансова політика покликана врахувати багатofакторність,

багатокомпонентність та багатоваріантність управління фінансами для досягнення намічених цілей і виконання поставлених задач. Таким чином, довгострокова фінансова політика встановлює директиви для змін і росту підприємства і концентрує свою увагу на загальній картині подій, без детального вивчення окремих компонентів цієї політики. Короткострокова фінансова політика пов'язана, головним чином, з аналізом питань, що чинять вплив на поточні активи і поточні зобов'язання [3].

Фінансова політика виступає платформою процесу управління фінансами підприємства. В результаті, присутнє суб'єктивне та об'єктивне начало в процесі реалізації фінансової політики.

Фінансову політику підприємства визначають засновники та власники, оскільки саме вони, зрештою, здійснюють фінансове керівництво. Проте реалізація фінансової політики можлива тільки через апарат, або організаційну підсистему, яка є сукупністю окремих людей і служб, які готують і реалізують фінансові рішення. Реалізація фінансової політики на підприємствах залежить від організаційно-правової форми господарюючого суб'єкта, сфери його діяльності, а також масштабів підприємства.

Фінансовий стан підприємства і перспективи його зміни перебувають під впливом не тільки факторів фінансового характеру, але й багатьох інших, які не мають вартісної оцінки. В їх числі: можливі політичні і загальноекономічні зміни, зміни форм власності, професійна підготовка персоналу тощо [6]. Відповідно до цих змін формується і фінансова політика, яка повинна сполучати різні елементи в єдине ціле і відповідати практичним потребам при управлінні підприємством.

Література.

1. Бланк ИА. Основы финансового менеджменту: в 2 т. / И.А. Бланк. – К. : Ника-Центр, 1999. – 512 с.
2. Гудзь О.Є. Науково-методичне забезпечення формування і реалізації фінансової політики підприємства / О.Є. Гудзь, П.А. Стецюк, С.А. Навроцький, В.М. Алексійчук // Облік і фінанси. – № 2(60). – 2013. – С. 69-86.
3. Гудзь О.Є. Формування сучасної парадигми фінансової політики аграрної сфери економіки: контур загроз та можливостей / О.Є. Гудзь // Шляхи реалізації завдань. Концепції бухгалтерського обліку в аграрному секторі економіки України. IV Міжнародна наук.-практ. Конф. ННЦ «ІАЕ» (14 травня 2010 р.): зб. Тез та виступів; відпов. за випуск В.М. Жук. – К. : ННЦ «ІАЕ», 2010. – 346 с. – С. 292-295.

4. Лахтіонова Л.А. Фінансовий аналіз сільськогосподарських підприємств: [Навчальний посібник] / Л.А. Лахтіонова. – К.: КНЕУ, 2005. – 365 с.

5. Малій О.Г. Оцінка фінансового забезпечення агроформувань / О.Г. Малій // Вісник ХНТУСГ: Економічні науки. – Харків: ХНТУСГ, 2015. – Вип. 161. – С. 227-232.

6. Малій О.Г. Фінансові ресурси підприємств та джерела їх формування: теоретичні аспекти / О.Г. Малій // Актуальні проблеми інноваційної економіки. – 2016. – № 2. – С. 71-74.

7. Правдюк О.А. Сутність завдання та контур фінансової політики в аграрній сфері економіки / О.А. Правдюк // Облік і фінанси АПК. – 2010. – № 3. – С. 162-166.

8. Стецюк П.А. Стратегічне планування формування та використання фінансових ресурсів сільськогосподарських підприємств / П.А. Стецюк // Вісник Університету банківської справи Національного банку України. – 2010. – № 1(7). – С. 98-102.

9. Школьник І.О. Фінансовий менеджмент: [Навчальний посібник] / І.О. Школьник, І.М. Боярко, Б.І. Сюркало; за ред. І.О. Школьник. – Суми: Університетська книга, 2009. – 301 с.

DEVELOPMENT OF THE WORLD MOBILITY OF BIOTECHNOLOGIES

ZAİKA O.V., STUDENT*,

KHARKOV PETRO VASYLENKO

STATE TECHNICAL UNIVERSITY OF AGRICULTURE

The current macroeconomic situation and its significant impact on the national economy determines the need for the development of an effective innovation economy with a view to diversifying products produced and its competitiveness in the long run.

One must pay attention to one of the promising markets of the XXI century. In the framework of the implementation of cost-effective innovation policy is the market of biotechnology. This market segment demonstrates the effectiveness of an innovative state policy in the international context (US, Japan, India, China) in terms of such priority areas as biomedicine, agro-biotechnology and industrial biotechnology. Thus, the United States is the world leader in biotechnology consumption and production, Japan is the largest importer of biotechnology per capita; in

---

* *Scientific supervisor – Gridin O.V.*